

DÅPSGUDSTJENESTE

Lørenskog kirke 29. mai 2014

Markus 16,19 – 20

PREKEN

KRISTI HIMMELFARTS DAG

Kristi himmelfartsdag er som premieutdelinga etter finalen. Det er turen opp til kongen etter VM-finalen. Hvor vinnerne løper opp trappa og blir hyllet av alle mens de mottar trofeet og løfter det triumferende over hodet. Og jubelen tar helt av. De mottar hyllesten fra en fullstappa stadion.

Kristi himmelfartsdag er premieutdelingen for Jesus. Hvor han stiger opp til tronen og mottar trofeet for seieren han har vunnet og blir hyllet for dem. Han greide det. Han har vunnet og nå blir han hyllet for det. Det er dagen da alle som heier på Jesus feirer seieren han vant. Alle er i lykkerus.

HVORFOR SER DERE MOT HIMMELEN?

Hvis Brasil vinner fotball-VM så vil ingen brasilianere gå hjem før de må. De vil nyte seieren og jubelen så lenge som mulig. Stå og se opp på heltene som har vunnet VM-trofeet. Sånn var det også med disiplene når Jesus ble løftet opp til himmelen. De ville bare nyte den fantastiske opplevelsen av Jesus som konge. Som Gud. Også etter at han ikke lenger var å se. Så kommer det to engler, og spør det treffende spørsmålet: Hvorfor står dere og ser mot himmelen?

Får litt den følelsen jeg kan ha når jeg drømmer meg bort og blir fjern. Jeg kan virkelig bli det. Jeg kan til og med begynne å snakke med meg selv uten ord og gestikulere. Kan være veldig gode samtaler faktisk. Så plutselig står kona mi der og lurar på hvem det er jeg snakker så ivrig med? Disiplene har opplevd det største, triumfen og vil ikke gi slipp på den selv om helten, Jesus, er ute av synet. Det er som de ikke legger merke til det før englene spør: Hvorfor ser dere mot himmelen? Å bli stående på finalearenaen og juble etter at spillerne er forsvunnet, og lysene slukket er ikke helt det samme. Og ikke minst, skal et nytt VM-gull vinnes så kan ikke spillerne bli stående der og nyte jubelen fram til neste VM-sluttspill. Da må man ut på treningsfeltet neste dag og gjøre jobben. Oppmuntret og stolt av VM-gullet, men uten å hvile på laurbærene.

GUD SER ETTER HIMMELEN HER NEDE

Sånn er det med Kristi himmelfartsdag også. Vi tar med oss gleden og oppmuntring over seieren Jesus har vunnet, men blir ikke stående å se opp mot himmelen. For Guds himmel, Guds rike, drømmen, den er ikke først og fremst høyt oppe og langt borte. Noe fantastisk en gang i fremtiden på et helt annet sted. Nei, den er her rett for nesa på oss. Ser du drømmen som lever rett foran øynene på deg? I dag gjør vi det lett. (Låne et dåpsbarn). Vi går jo ikke og ser opp i himmelen når vi bærer et nyfødt barn i armeene. Da ser vi ned, og er kanskje nærmere et glimt av himmelen enn noen gang. Barnet er ikke Gud eller himmelen, selvfølgelig. Men i et nyfødt barns øyne så er vi vel tettere på Guds under en noen gang. For kun kort tid siden var disse øynene ukjent for oss. De var utenfor tiden. En mann og kvinnes kjærlighet bringer et nytt menneskeliv inn i historien. I et nyfødt barn, livets under, så aner jeg et sterkt glimt av evigheten og himmelen. Av Gud.

Men for Gud er livet, jorda og mennesker den egentlig himmelen. Det er innholdet i hans himmel. Jesus kommer til jord fordi det som er hans drøm, det han gir sitt liv for, er mennesker. Deg og meg. Vi fristes til å se opp når vi drømmer om et glimt av himmelen. Jeg tror Gud ser ned når han drømmer. På oss. Inn i et lite nyfødt barns øyne. Guds drøm og hans himmel er ikke langt vekke og høyt borte en eller annen gang. Det er her nede midt i blant.

Lille ... blir om noen år en skolejente. Så konfirmant og russ. Mor til egne barn kanskje. Ja, en dag blir hun også eldre. Med vondter og rynker. En gammel dame med grått hår, og kanskje kommer demensen snikende. Ser vi Guds himmel og Guds drøm også da? Ser du Guds himmel og Guds drøm rundt deg, rett for nesa deg for i de du lever sammen med, i din neste?

Det er en viktig forskjell på drømmen vi plasserer i himmelen, langt borte, der fremme et sted, og den som her nede, midt i blant oss. Drømmen langt borte og høyt oppe er perfekt, glatt og parfymert. Drømmen og himmelen her nede er sammensatt, humpete og lukter litt. En dag blir den også perfekt, men det er ikke det som gjelder nå. Nå gjelder det som er her, rett for nesa på deg hvis du orker og vil se den og ta i den. (Gi tilbake barnet)

MER HIMMEL PÅ JORD

Prekenteeksten i dag står i Markus 16,19-20: ”Etter at Herren Jesus hadde sagt dette til dem, ble han tatt opp til himmelen og satte seg ved Guds høyre hånd. **20** Men de gikk ut og forkynte overalt, og Herren selv virket med og stadfestet Ordet gjennom de tegn som fulgte.”

Disiplene gikk ut og forkynte. De hadde fått et glimt av himmelen. De hadde sett Jesus bli tatt opp til Gud og fått trofeet og hyllesten

som livets store seierherre. Men de ble ikke stående å se opp mot himmelen. Oppglød av glimtet av himmel, av Jesus som konge gikk dem ut og fortalte og delte evangeliet om Guds kjærlighet og tilgivelsen. Ikke minst gjennom å døpe. Vi er et bevis for at de ikke ble stående å glane mot himmelen. 2000 år senere er vi sammen langt nord på denne kloden og tar del i Guds himmeldrøm. DNKs nye visjon er talende nok nettopp det – mer himmel på jord.

Disiplene fikk nye himmelglimt etter himmelfarten. Nye møter med Jesus. For når Jesus ble tatt opp til himmelen, tatt ut av tiden, så kunne han ved sin Ånd være overalt. I dåpen fikk dåpsbarna i dag på mystisk vis Den Hellig Ånd. Gud tok bolig i dem. Alle dømte kan i sin ånd og sitt hjerte få nye møter med Jesus. Nye glimt av kongen og helten. Nye glimt av drømmen og himmelen. Her i gudstjenesten kan det skje. I dåpen, i sangen, i bønner, i stillheten, i bibelens ord om helten Jesus. Men Jesus vil ikke at jeg skal bli sittende inne i kirka eller bare søke nye åndelig opplevelser hos han. Han ber oss spre himmelglimtene ut i livet. Han ber oss se himmelglimtene han har plantet midt i blant oss. Når Gud ser etter drømmen sin ser han ned, ikke opp. På deg og meg. Kan vi lære å se med hans øyne vil vi se glimt av himmel mange steder, rett for nesa på oss.